Moldova Suverană

Adevăr despre războiul din Transnistria

Din cuvîntarea deputatului Ion BUGA la sesiunea Parlamentului Republicii Moldova din 10 iunie a. c.

În viziunea mea ca istoric rezolvarea justă și operativă a problemei de încetare a conflictului, a ostilităților, a războiului din Transnistria depinde în mare măsură de viitorul moldav al pămîntului românesc. Aceste adevăruri sînt incontestabile. Nedorința și dorința încetării războiului în Transnistria. Însă eu cred eu, nu mai puțin important este și necesitatea de a adopta o hotărîre justă, o hotărîre care să aibă efect și să aibă viitor. Pentru ca această hotărîre Parlamentului să fie într-adevăr la o pace dreaptă, în interesele statului nostru, al poporului, e necesar ca această hotărîre să se bazeze pe adevăr, pe dreptul istoric și pe dreptul internațional.

Cauza de căpetenie a răului, nu toată vina Republicii Moldova, cum încearcă unele state ale lumii cunosc pe deplin adevărul despre războiul din Transnistria.

Este necesar ca toată lumea să știe că în Transnistria are loc o intervenție militară străină în fața căreia și a armatei 14 a Rusiei și a detașamentelor de cazaci mercenari, venite din Rusia, împotriva Republicii Moldova — stat suveran, membru al O.N.U.

În condițiile luptei pentru decolonizarea Moldovei această agresiune militară străină constituie evident, niște conflicte ale imperiului în agonie. Aceste ele sînt destul de periculoase, deoarece se urmărește dezmembrarea și federalizarea Republicii Moldova cu scopul de a ne ține în imperiu, de a ne ține în robie imperială.

Pentru a-și realiza obiectivele, forțele separatiste proimperiale și procomuniste, susținute de centru, de armata 14 a Rusiei și cazaci, au organizat în Transnistria o rebeliune antistatală și anticonstituțională, au declanșat un război informativ antimoldovenesc, o românofobie turbată și un adevărat genocid împotriva poporului autohton.

Aceste forțe își desfășoară acțiunile sub pretextul fariseic de «apărare a pămîntului rusesc» și «apărare a populației ruse asuprite». În așa mod s-a pronunțat la Tiraspol vicepreședintele Rusiei Rutskoi, ministrul rus al apărării Gracev ș. a., iar revista «Nasodnala Pravda» din Sankt-Peterburg a declarat recent în mod categoric că «Renașterea Rusiei va începe din Transnistria».

Aberațiile de acest fel trebuie dezmințite în mod categoric, folosind argumentele istorice, care dovedesc convingător că Transnistria și Basarabia niciodată n-au fost teritorii naționale ale Rusiei. Acest este un adevăr incontestabil, deoarece Dacia (patria etnică a strămoșilor neamului românesc), precum scrie și Ptolomeu, se întindea pînă la Nipru. Despre aceasta vorbește și faptul că 200 de ani în urmă, cînd Transnistria a fost anexată în urma războiului ruso-turc din anii 1787—1791 și prin pacea de la Iași din 9 ianuarie 1792, hotarele imperiului rus au fost stabilite pe Nistru, jumătate din populația dintre Bug și Nistru (regiunea Oceakov) o alcătuiau românii moldoveni. Iată documentul: V. M. Kabuzan în monografia «Narodonaselenie bessarabscoi oblasti v levoberejnii ralonov Pridnestrovia» (Kișinev, 1974) la pag. 58—60 menționează că la 1792 dintre cele 64 localități ale Transnistriei dintre Bug și Nistru (regiunea Oceakov) 46 aveau o populație pur moldovenească (100%). Abia după zece ani de la anexarea Transnistriei — la 1799 rușii alcătuiau în Tiraspol doar 395 de persoane. Iată adevărul.

O altă realitate, care demască absurditatea pretențiilor cazacilor mercenari asupra Transnistriei este și faptul că și cu 200 de ani în urmă cazacii luptau de partea celora care le plăteau mai mult. În războiul ruso-turc din 1787—1791, cînd a fost anexată Transnistria, cazacii au luptat contra armatelor lui Suvorov. Ei luptau de partea Turciei. Iată ce scrie I. V. Tabac în monografia «Russkoe naselenie Moldavii» (Kișinev, 1990, pag. 21). «Ignat-kazaki» (taksultanskie vlasti nazivali nekrasovțev) s momenta uhoda s Dona stali vernimi soiuznikami osmanskoi imperii. Nekrasovskie kazaki uciastvovali na storone Porti i v russkoi-turețkoi voine 1787—1791 gg. vo glave s nogaiskim hanom Bahti-ghireem...»

Și încă un moment. Consider că este necesar să știe toată lumea că astăzi forțele separatiste interne și externe vor să continue și să realizeze opera pe care au început-o Lukianov și K° de a dezmembra Republica Moldova și de a crea în Transnistria un cap de pod al imperiului contra Ucrainei, contra Balcanilor și contra Europei. Documentele respective au fost deja publicate în presă. În felul acesta teroarea și genocidul declanșate în Transnistria pot fi concepute ca o intruchipare a dorinței și a scopului bine determinat al forțelor proimperiale și separatiste de a pune în genunchi poporul băștinaș.

Acuzările precum că alogenii sînt opriați de către moldoveni nu au nici un temei, fiindcă înseși căpetenîile separatiștilor afirmă permanent că în Transnistria este cel mai înalt nivel de trai din toată C.S.I. Astfel, ziarul «Domostroi» din 28 aprilie 1992 scrie «V PMR samii visokii dlea SNG uroveni jizni».

Se întreabă: interesele cui sînt apărate, ce scop se urmărește atunci cînd separatiștii și bandele de gardiști și cazaci mercenari în mod conștient organizează izgonirea băștinașilor moldoveni din Transnistria fiind amenințați cu revolverul la tîmple?...

Și eu vă rog pe toți să vă gîndiți asupra întrebării: ce vină poartă cei peste 20.000 de refugiați moldoveni care au fost forțați de către separatiști, cazaci și armata 14 a Rusiei să-și părăsească casele din Transnistria și să se refugieze în Basarabia, iar alții în Ucraina?

Cum rămîne cu respectarea drepturilor Omului, domnilor separatiști, despre care vociferați mereu?

Acum aș dori să atrag atenția la realitatea despre soarta tradițională a băștinașilor. Da, domnilor deputați eu afirm încă o dată că azi la Nistru și în Parlament lupta se duce ca atare pentru ca să ne țină în hotarele unui nou imperiu și în robie neocolonialistă. Căci moldovenii au fost robi și în timpul imperiului țarist și în timpul imperiului sovietic. Locul lor era doar la sapă, la tutun, la fermă... Românii din Basarabia și din Transnistria au fost lipsiți de limba lor maternă, de cultură națională, de istorie, de nume. La ei acasă ei erau și sînt pe ultimul loc după nivelul cunoștințelor. Recensămîntul din 1897 fixează următorul nivel al științei de carte la populația din Basarabia (bărbați și femei): români moldoveni — 10,5% și 1,7%, ruși: 39,9—21,1; ucraineni 15,3—3,1; bieloruși: 42,3 — 11,5; polonezi: 55,6—52,9; bulgari — 31,4—6,4; nemți: 63,5—62,9; evrei: 49,6 — 24,1; găgăuzi — 21,1—2,4.

Să vedem ce tablou avem astăzi. Același Recensămînt din 1989 fixează că pe ultimul loc după studii superioare în Republica Moldova sînt tot moldovenii. În declarația adoptată în Parlament deja am fixat că românii moldoveni alcătuiesc în republică 65% din toată populația republicii, dar specialiștii moldoveni cu studii superioare și medii de specialitate alcătuiau în 1989 respectiv 49,9% și 54,1% din numărul total de specialiști din republică.

Unde sînt «pritesnenia», oprimarea alogenilor din partea moldovenilor domnilor separatiști?

Și încă un moment principial. În satele moldovenești, de regulă, revine pe cap de locuitor cu mult mai puțin pămînt decît în satele cu populație alogenă.

Iată, domnilor deputați, la ce, cred eu, că trebuie să ne gîndim serios cu toții — și cei din sală și cei care ne ascultă.

Să fim deci conștienți că azi se duce o luptă sfîntă pentru libertate și democrație, pentru drepturile suverane legitime ale poporului autohton asupra teritoriului său național, dreptul ca toți cetățenii statului să trăiască așa cum prevede Constituția și dreptul internațional.

Eu vin cu următoarele propuneri pentru ameliorarea ostilităților din Transnistria. 1) Retragerea imediată și necondiționată a armatei 14 a Rusiei și a cazacilor mercenari de pe teritoriul Republicii Moldova. Dezarmarea gardiștilor și a miliției nelegitime și în localitățile respective ale Transnistriei să fie introduse organele legitime de poliție și unitățile Armatei naționale a Republicii Moldova. 2) Restabilirea în Transnistria a organelor constituționale și a organelor de drept legitime. 3) Reîntoarcerea în Transnistria a refugiaților la locul lor de trai. 4) Eliberarea tuturor arestaților în urma terorii ideologice și politice, care domină azi în Transnistria.

Consider necesar să se facă o adresare către Comisia celor patru state (Moldova, România, Ucraina și Rusia) de a conlucra și a supraveghea procesul de lichidare a ostilităților din Transnistria.

Și ultimul moment, dragi compatrioți. Eu aș dori să ne pătrundem de măreții sens al afirmației lui Eminescu: «Independența e suma vieții noastre istorice».